

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

CLASSICAL TRIPOS Part IB

Thursday 7 June 2007 9 to 12

Paper 1

PASSAGES FOR TRANSLATION FROM GREEK AUTHORS

Answer all the questions.

Use a separate booklet for each Section.

The Examiners will give equal weight to each Section.

Write your number (not your name) on the cover-sheet of each Section booklet.

Candidates who do not write legibly may find themselves at a grave disadvantage.

STATIONERY REQUIREMENTS

8 Page Booklets x 2

Rough Work Pad x 1

Tags

SPECIAL REQUIREMENTS

None

You may not start to read the questions printed on the subsequent pages of this question paper until instructed that you may do so by the Invigilator

SECTION A

Translate:

- A1 *Diodotus explains why the Athenians should not punish the demos of Mytilene for the island's rebellion from the empire.*

ύμεις δὲ σκέψασθε ὅσον ἀν καὶ τοῦτο ἀμαρτάνοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ ύμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἔστι, καὶ ἡ οὐ¹ ξυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις ἥ, ἐὰν βιασθῇ, ύπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύς, καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν Μυτιληναίων, ὃς οὐτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδὴ τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἐκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἐπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὁ βιούλονται μάλιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθὺς ξύμμαχον ἔξουσι, προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὄμοιώς κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. δεῖ δέ, καὶ εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως ὁ μόνον ἡμῖν ἔτι ξύμμαχόν ἔστι μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι ἡ δικαίως οὖς μὴ δεῖ διαφθεῖραι.

THUCYDIDES III 47

ξυναφίσταμαι: *to revolt along with*
κάθεξις, -εως, ἥ: *retention, maintenance*

A2 As part of a funeral oration, Socrates praises the ancestral constitution of Athens.

γεννηθέντες δὲ καὶ παιδευθέντες οὕτως οἱ τῶνδε πρόγονοι ὡκουν πολιτείαν κατασκευασάμενοι, ἡς ὥρθως ἔχει διὰ βραχέων ἐπιμνησθῆναι. πολιτεία γὰρ τροφὴ ἀνθρώπων ἐστίν, καλή μὲν ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν. ὡς οὖν ἐν καλῇ πολιτείᾳ ἐτράφησαν οἱ πρόσθεν ήμῶν, ἀναγκαῖον δηλῶσαι, δι' ἣν δὴ κάκεινοι ἀγαθοὶ καὶ οἱ νῦν εἰσιν, ὡν οἶδε τυγχάνουσιν ὄντες οἱ τετελευτηκότες. ἡ γὰρ αὐτὴ πολιτεία καὶ τότε ἣν καὶ νῦν, ἀριστοκρατία, ἐν ἣ νῦν τε πολιτευόμεθα καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἔξ έκείνου ως τὰ πολλά. καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἄλλο, ϕ ἀν χαίρῃ, ἔστι δὲ τῇ ἀληθείᾳ μετ' εὐδοξίας πλήθους ἀριστοκρατία. βασιλῆς μὲν γὰρ ἀεὶ ἡμῖν εἰσιν· οὗτοι δὲ τοτὲ μὲν ἐκ γένους, τοτὲ δὲ αἱρετοί· ἐγκρατές δὲ τῆς πόλεως τὰ πολλὰ τὸ πλῆθος, τὰς δὲ ἀρχὰς δίδωσι καὶ κράτος τοῖς ἀεὶ δόξασιν ἀρίστοις εἶναι, καὶ οὔτε ἀσθενείᾳ οὔτε πενίᾳ οὔτ' ἀγνωσίᾳ πατέρων ἀπελήλαται οὐδεὶς οὐδὲ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται, ὥσπερ ἐν ἄλλαις πόλεσιν.

PLATO *Menexenus* 238b7–d5

αἱρετός -ή -όν: *elected*

SECTION B

Translate:

- B1** *Telemachus answers Nestor's questions and asks in turn about Odysseus.*

τὸν δ' αὐτὸν Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
θαρσήσας· αὐτὴ γάρ εἰνι φρεσὶ θάρσος Αθήνη
θῆξ, ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο,
ἡδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.
“ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Αχαιῶν,
εἴρεαι ὄπρόθεν εἰμέν· ἐγώ δέ κέ τοι καταλέξω.
80
ἥμεις ἔξ Ιθάκης Υπονήπιου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἡδ' ιδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,
δίου Όδυσσηος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασι
σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἔξαλαπάξαι.
85
ἄλλους μὲν γάρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἥχι ἔκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὄλεθρῳ·
κείνου δ' αὐτὸν ὀλεθρὸν ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὄπρόθ' ὀλωλεν,
εἴ θ' ὁ γ' ἐπ' ἡπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
εἴ τε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Αμφιτρίτης.”
90

HOMER *Odyssey* III 75–91

μiv (line 77) refers to Nestor

μτν (line 78) refers to Telemachus

ξέαλωπάζω: sack

τόχι: where

ἀπευθίς. —ές: obscure

B2 *Andromache introduces herself to the audience with a brief summary of what she has suffered so far.*

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Ασιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
ὅθεν ποθ' ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ 1
Πριάμου τύραννον ἔστιαν ἀφικόμην
δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἔκτορι,
ζηλωτὸς ἐν γε τῷ πρὶν Ανδρομάχῃ χρόνῳ,
νῦν δ', εἰ τις ἄλλη, δυστυχεστάτη γυνή· 5
ἥτις πόσιν μὲν Ἔκτορ' ἐξ Αχιλλέως
θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ' ὃν τίκτω πόσει
ριφθέντα πύργων Αστυάνακτ' ἀπ' ὄρθιών,
ἐπεὶ τὸ Τροίας εἷλον Ἐλληνες πέδον· 10
αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
οἴκων νομισθεῖσ' Ἐλλάδ' εἰσαφικόμην
τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
δοθεῖσα λείας Τρωϊκῆς ἔξαιρετον. 15
Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
σύγχορτα ναίω πεδί', ἵν' ἡ θαλασσία
Πηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
φεύγοντος ὅμιλον.

EURIPIDES *Andromache* 1–6, 8–19

χλιδή, -ῆς: *luxury*

ἔδνα, τά: *wedding gifts*

λεία, -ας, ἥ: *booty, plunder*

σύγχορτος, -ον: *bordering on (with gen.)*

[TURN OVER

B3 Either (a)

ώς δ' ὅτ' ἀνήρ ὄχετηγός ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἀμφι φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἰγεμονεύῃ
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἔξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἀπασαι
 ὄχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὡκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὡς αἰεὶ Αχιλῆα κιχήσατο κύμα ρόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἔόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὄσσακι δ' ὄρμήσει ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς
 στῆναι ἐναντίβιον καὶ γνώμεναι εἴ μιν ἀπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὔρὺν ἔχουσι,
 τοσσάκι μιν μέγα κύμα διπετέος ποταμοῖο
 πλάξ· ὡμους καθύπερθεν· ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
 λάβρος ὑπαιθα ρέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὡμωξεν ίδων εἰς οὐρανὸν εὔρύν·
 “Ζεῦ πάτερ ὡς οὐ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι.”

HOMER *Iliad* XXI 257–74

Or (b)

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

χώρει, Δράκης, ἱγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὄμον ἀλγεῖς
 κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας. 255
 ή πόλλος ἀελπτ' ἐνεστίν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,
 ἐπεὶ τίς ἀν ποτ' ἥλπισ', ὡς Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι
 γυναικας, ἀς ἐβόσκομεν
 κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
 κατὰ μὲν ἄγον ἔχειν βρέτας
 κατά τ' ἀκρόπολιν ἐμὴν λαβεῖν,
 μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν
 τὰ προπύλαια πακτοῦν; 260
 ἀλλος ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὡς Φιλοῦργε,
 ὅπως ἀν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
 ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
 μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
 πάσας, ἀπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος. 270

ARISTOPHANES *Lysistrata* 254–70

Or (c)

καὶ σὺ μὲν ὥραν ἔχων ἡδη φιλοσοφεῖν τοῖς μετ' ἀποδείξεως καὶ κατασκευῆς λεγομένοις ἐπικόσμει τὸ ἥθος, ἐντυγχάνων καὶ πλησιάζων τοῖς ὀφελοῦσι· τῇ δὲ γυναικὶ πανταχόθεν τὸ χρήσιμον συνάγων ὥσπερ αἱ μέλιτται καὶ φέρων αὐτὸς ἐν σεαυτῷ μεταδίδουν καὶ προσδιαλέγουν, φίλους αὐτῇ ποιῶν καὶ συνήθεις τῶν λόγων τοὺς ἀρίστους. πατήρ μὲν γάρ ἐσσι αὐτῇ καὶ πότνια μῆτηρ ἡδὲ κασίγνητος· οὐχ ἡττον δὲ σεμνὸν ἀκοῦσαι γαμετῆς λεγούσης “ἄνερ, ἀτάρ σύ μοί ἐσσι καθηγητής καὶ φιλόσοφος καὶ διδάσκαλος τῶν καλλίστων καὶ θειοτάτων.” τὰ δὲ τοιαῦτα μαθήματα πρώτον ἀφίστησι τῶν ἀτόπων τὰς γυναικας· αἰσχυνθήσεται γάρ ὄρχεῖσθαι γυνὴ γεωμετρεῖν μανθάνουσα, καὶ φαρμάκων ἐπωδάς οὐ προσδέξεται τοῖς Πλάτωνος ἐπαδομένῃ λόγοις καὶ τοῖς Ξενοφῶντος. ἀν δέ τις ἐπαγγέλληται καθαιρεῖν τὴν σελήνην, γελάσεται τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ἀβελτερίαν τῶν ταῦτα πειθομένων γυναικῶν, ἀστρολογίας μὴ ἀνηκόως ἔχουσα καὶ περὶ Αγλαονίκης ἀκηκούια τῆς Ἡγήτορος τοῦ Θετταλοῦ θυγατρὸς ὅτι τῶν ἐκλειπτικῶν ἔμπειρος ούσα πανσελήνων καὶ προειδυῖα τὸν χρόνον, ἐν ᾧ συμβαίνει τὴν σελήνην ὑπὸ γῆς σκιᾶς ἀλίσκεσθαι, παρεκρούετο καὶ συνέπειθε τὰς γυναικας ὡς αὐτῇ καθαιροῦσα τὴν σελήνην.

PLUTARCH *Coniugalia praecepta* 145b-d

END OF PAPER